

Bruselj, 9. julij 2026
(OR. en)

11697/26

STATIS 60
DELECT 109
COMPET 939

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	3. julij 2026
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	C(2026) 5011 final
Zadeva:	DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../... z dne 3.7.2026 o dopolnitvi Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani podjetij, zaščiteneh z zgornjo mejo glede obsega informacij v vrednostni verigi

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2026) 5011 final.

Priloga: C(2026) 5011 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 3.7.2026
C(2026) 5011 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 3.7.2026

o dopolnitvi Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani podjetij, zaščitениh z zgornjo mejo glede obsega informacij v vrednostni verigi

{SWD(2026) 500 final}

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

V skladu z računovodsko direktivo (2013/34/EU)¹, kakor je bila spremenjena z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti (2022/2464)² in direktivo Omnibus I (2026/470)³, morajo podjetja, katerih čisti prihodek na dan bilance stanja presega 450 000 000 EUR, povprečno število zaposlenih v poslovnem letu pa je višje od 1 000, sporočati informacije o svojih vplivih, povezanih s trajnostnostjo, ter informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj podjetja. Podjetja, ki poročajo, morajo navedene informacije zagotoviti v zvezi s svojim poslovanjem, pa tudi v zvezi s svojo vrednostno verigo.

Komisija je na podlagi člena 29ca računovodske direktive, kakor je bila spremenjena z direktivo Omnibus I, pooblaščen, da sprejme standarde poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo za podjetja, ki nimajo več kot 1 000 zaposlenih. Te standarde je treba sprejeti z delegiranimi akti.

Standard poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo (v nadaljnjem besedilu: prostovoljni standard) ima dva cilja. Prvič, cilj je olajšati prostovoljno sporočanje informacij o trajnostnosti tako, da podjetjem, za katera se zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti ne uporabljajo, zagotavlja preprost in standardiziran okvir. Prostovoljni standard navedenim podjetjem torej omogoča lažji dostop do trajnostnega financiranja ter jim pomaga razumeti in spremljati lastno trajnostnost, s čimer se izboljšajo njihova odpornost, konkurenčnost in ugled med potrošniki, deležniki in regulativnimi organi, nazadnje pa se lahko izboljšajo tudi prakse upravljanja.

Drugi cilj prostovoljnega standarda je omejiti tako imenovani kaskadni učinek poročanja o vrednostni verigi, in sicer z omejitvijo informacij, ki se lahko za namene poročanja o trajnostnosti zahtevajo od podjetij v vrednostni verigi, ki nimajo več kot 1 000 zaposlenih (v nadaljnjem besedilu: zaščiteni podjetja). Zahteve po informacijah, ki jih prejmejo podjetja v vrednostni verigi, vključno z malimi in srednjimi podjetji, so namreč včasih nesorazmerne, vlagajo pa se v obliki neenakih, neusklajenih in prekrivajočih se vprašalnikov, kar pomeni dodatno breme.

Za uresničitev cilja glede omejitve kaskadnega učinka je v direktivi Omnibus I določeno, da bo prostovoljni standard deloval kot zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi. Kadar želijo podjetja, za katera se uporabljajo zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti iz računovodske direktive (v nadaljnjem besedilu: podjetja, ki poročajo),

¹ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

² Direktiva (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 537/2014, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Direktive 2013/34/EU glede poročanja podjetij o trajnostnosti (UL L 322, 16.12.2022, str. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>). Z navedeno direktivo so se okrepile in revidirale zahteve po razkritju nefinančnih informacij, ki so bile v računovodsko direktivo uvedene z Direktivo 2014/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o spremembi Direktive 2013/34/EU glede razkritja nefinančnih informacij in informacij o raznolikosti nekaterih velikih podjetij in skupin (direktiva o nefinančnem poročanju).

³ Direktiva (EU) 2026/470 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. februarja 2026 o spremembi direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 v zvezi z določenimi zahtevami glede poročanja podjetij o trajnostnosti in določenimi zahtevami glede skrbnega pregleda v podjetjih glede trajnostnosti (UL L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

pridobiti informacije o svoji vrednostni verigi, od zaščitene podjetij ne smejo zahtevati informacij, ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s prostovoljnim standardom. Zaščitena podjetja imajo tudi zakonsko pravico, da zavrnejo predložitev informacij, ki presegajo navedene omejitve. Poleg tega morajo podjetja, ki poročajo in se odločijo zahtevati informacije, ki presegajo navedene omejitve, zagotoviti, da so zaščitena podjetja obveščena o tem, katere dodatne informacije se zahtevajo, in o svoji zakonski pravici, da zavrnejo njihovo predložitev.

Za zagotovitev sorazmernosti zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi ne preprečuje prostovoljne izmenjave informacij, ki se običajno izmenjujejo med podjetji v danem sektorju. Ne vpliva na pogodbene obveznosti ali obveznosti, ki izhajajo iz prava Unije ali nacionalnega prava, glede zagotovitve informacij, ki ne presegajo informacij, določenih v prostovoljnem standardu. Poleg tega se zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi uporablja le za zbiranje informacij za namene poročanja o trajnostnosti v skladu z računovodsko direktivo.

V skladu s členom 29ca računovodske direktive morajo prostovoljni standardi v smislu svoje vsebine izpolnjevati naslednje zahteve: (i) temeljiti morajo na Priporočilu Komisije (EU) 2025/1710 o standardu prostovoljnega poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja (prostovoljni standard za MSP) v njegovi prvotni različici⁴; (ii) biti morajo sorazmerni in ustrezni glede na zmogljivosti in značilnosti podjetij, za katera so zasnovani, ter glede na razsežnost in kompleksnost njihovih dejavnosti; (iii) z njimi je treba določiti strukturo, ki jo je treba uporabiti za prikaz informacij o trajnostnosti.

V skladu z navedenimi zahtevami so bile spremembe prostovoljnega standarda za MSP, namenjene oblikovanju prostovoljnega standarda, minimalne in izvedene predvsem zaradi uskladitve s spremenjenim sklopom evropskih standardov poročanja o trajnostnosti (ESRS)⁵. Ta pristop zagotavlja pravno varnost in kontinuiteto podjetjem, ki so v skladu s priporočilom o prostovoljnem standardu za MSP že uporabljala prostovoljni standard za MSP, ki je služil kot vmesna rešitev za zadovoljevanje povpraševanja na trgu v obdobju pred sprejetjem prostovoljnega standarda in ki se s tem delegiranim aktom nadomesti.

Ta pristop je poleg tega v skladu s spremenjenim pojmovanjem sorazmernosti pri poročanju o trajnostnosti, vzpostavljenim z direktivo Omnibus I ob upoštevanju najnovejših geopolitičnih dogodkov in dejstva, da je konkurenčnost podjetij Unije ponovno v ospredju. Na podlagi tega novega pojmovanja sorazmernosti so bila z direktivo Omnibus I nekatera podjetja izvzeta iz zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti, Komisija pa bo poleg tega sprejela delegirani akt za poenostavitev evropskih standardov poročanja o trajnostnosti in znatno zmanjšanje obsega zahtev glede poročanja za podjetja, za katera se navedene zahteve še vedno uporabljajo.

V okviru tega preoblikovanja obveznosti poročanja se prostovoljni standard, ki ostaja tesno usklajen s prostovoljnim standardom za MSP, prvotno zasnovanim za MSP, šteje za sorazmernega za podjetja, katerih število zaposlenih ne presega 1 000. Z vsako znatnejšo razširitvijo prostovoljnega standarda za MSP bi se referenčna raven za zgornjo mejo glede obsega informacij v vrednostni verigi zvišala, zaščita podjetij v vrednostnih verigah pa posledično zmanjšala.

⁴ Priporočilo Komisije (EU) 2025/1710 z dne 30. julija 2025 o standardu prostovoljnega poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja (UL L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) .../... z dne ... o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2023/2772 glede poenostavitve nekaterih standardov poročanja o trajnostnosti (UL XX, ELI: XXX). [Urad za publikacije: *vstavite številko, datum, sklic na UL in številko ELI delegirane uredbe C(2026) 5010*].

Ta delegirana uredba dopolnjuje člen 29ca(1) računovodske direktive, kakor je bila spremenjena z direktivo Omnibus I z določitvijo standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani podjetij, zaščiteneh z zgornjo mejo glede obsega informacij v vrednostni verigi (v nadaljnjem besedilu: prostovoljni standard).

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

V direktivi Omnibus I je določeno, da morajo standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo temeljiti na Priporočilu Komisije (EU) 2025/1710, s katerim je Komisija potrdila prostovoljni standard za MSP, ki ga je pripravila Evropska svetovalna skupina za računovodsko poročanje (EFRAG) in je bil Komisiji predložen decembra 2024.

EFRAG je prostovoljni standard za MSP pripravila po strogem predpisanem postopku, ki je vključeval štirimesečno javno posvetovanje in preskušanje na terenu, ki sta potekala od januarja 2024 do maja 2024. V okviru posvetovanja so se obravnavali struktura standarda, ustreznost predlaganih razkritij, dosežene poenostavitve in tržno sprejemanje, poleg tega pa so bili ocenjeni stroški in izzivi, povezani z razkritji, razumljivost in uporabnost zagotovljenih smernic ter pričakovane koristi.

Med posvetovanjem, ki ga je izvedla EFRAG, so deležniki izrazili podporo prostovoljnemu standardu za MSP kot poenostavljenemu orodju za poročanje in ustreznemu nadomestku za vprašalnike, ki jih banke in velika podjetja uporabljajo za pridobivanje informacij od MSP v svojih vrednostnih verigah. V povratnih informacijah je bilo potrjeno, da prostovoljni standard za MSP dosega svoj osrednji cilj zmanjšanja bremen, povezanih s poročanjem, saj razdrobljene in prekrivajoče se zahteve po informacijah nadomešča z enotnim in skladnim okvirom, ki omogoča poenostavljeno in standardizirano zbiranje podatkov.

Po podelitvi pooblastila za sprejetje standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo na podlagi direktive Omnibus I so službe Komisije v zvezi s prostovoljnim standardom za MSP v skladu z računovodsko direktivo⁶ izvedle nadaljnja posvetovanja.

Računovodski regulativni odbor⁷ in strokovna skupina držav članic za trajnostno financiranje⁸ sta v okviru skupnih posvetovanj podala mnenje o vsebinskih prilagoditvah prostovoljnega standarda za MSP, potrebnih za oblikovanje prostovoljnega standarda, ki ga zahtevata sozakonodajalca v direktivi Omnibus I, in pozneje o končnem delegiranem aktu. Večina sodelujočih je poudarila pomen uskladitve prostovoljnega standarda z revidiranim sklopom ESRS.

Poleg tega je bil ta delegirani akt objavljen za štiritedensko posvetovanje na portalu „Povejte svoje mnenje“⁹. Prejete povratne informacije deležnikov so bile glede glavnih vprašanj na splošno uravnotežene in splošno mnenje je bilo, da je treba čim bolj pojasniti mehanizem zgornje meje glede obsega informacij v vrednostni verigi.

V teh posvetovanjih je bilo potrjeno, da prostovoljni standard za MSP na splošno izpolnjuje cilje glede poenostavitve in je v skladu z vidiki sorazmernosti iz direktive Omnibus I ter predstavlja ustrezno podlago za oblikovanje prostovoljnega standarda. Kljub temu je bilo

⁶ Člen 49(3a) računovodske direktive.

⁷ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1606/oj>).

⁸ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

⁹ Posvetovanje na portalu „Povejte svoje mnenje“ je potekalo od 6. maja do 3. junija 2026 in zbralo 203 odgovorov.

izraženih več pomislekov glede izvedljivosti standarda za mikropodjetja in glede tega, ali bi taka podjetja ustrezno zaščitil pred nesorazmernimi zahtevami po informacijah. Da bi upoštevala rezultate posvetovanj, je Komisija prostovoljni standard za MSP spremenila tako, da je:

- vsebino uskladila s spremenjenim sklopom evropskih standardov poročanja o trajnostnosti ter tako v primerjavi s prostovoljnim standardom za MSP zmanjšala število podatkovnih točk;
- pojasnila nekatere določbe o uporabi zgornje meje glede obsega informacij v vrednostni verigi ter navedla, katere podatkovne točke so vključene v to zgornjo mejo v Prilogi II;
- določila, da so nekatera razkritja, zlasti zahtevnejša okoljska razkritja, prostovoljna v primeru podjetij, ki nimajo več kot 10 zaposlenih in uporabljajo standard. Taka razkritja v primeru navedenih podjetij torej presegajo zgornjo mejo glede obsega informacij v vrednostni verigi.

Tako spremenjeni prostovoljni standard za MSP je torej prostovoljni standard, sprejet s to uredbo.

Poleg tega je Komisija ocenila skladnost te uredbe s cilji podnebne nevtralnosti iz člena 2(1) evropskih podnebnih pravil (Uredba (EU) 2021/1119)¹⁰ in ciljem zagotavljanja napredka pri prilagajanju iz člena 5 navedene uredbe.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Ta delegirani akt temelji na členu 29ca Direktive 2013/34/EU (računovodska direktiva), kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2026/470 (direktiva Omnibus I). V njem so določeni standardi poročanja o trajnostnosti za podjetja, za katera se zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti v skladu s členoma 19a in 29a računovodske direktive ne uporabljajo in ki lahko te standarde uporabljajo prostovoljno. V njem je določena tudi referenčna raven za tako imenovano zgornjo mejo glede obsega informacij v vrednostni verigi v skladu s členoma 19a(3) in 29a(3) računovodske direktive.

Temu delegiranemu aktu sta priloženi naslednji prilogi:

- Priloga I, ki je prostovoljni standard in vključuje naslednje:
 - osnovni modul:
 - splošne informacije:
 - B1 – Podlaga za pripravo,
 - B2 – Prakse, politike in prihodnje pobude za prehod na bolj trajnostno gospodarstvo,
 - osnovni modul – okoljske metrike:
 - B3 – Energija in emisije toplogrednih plinov,
 - B4 – Onesnaževanje zraka, vode in tal,
 - B5 – Biotska raznovrstnost,

¹⁰ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (UL L 243, 9.7.2021, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

B6 – Voda,

B7 – Raba virov, krožno gospodarstvo in ravnanje z odpadki,
osnovni modul – socialne metrike:

B8 – Delovna sila – splošne značilnosti,

B9 – Delovna sila – zdravje in varnost,

B10 – Delovna sila – plačilo, kolektivna pogajanja in usposabljanje,
osnovni modul – metrike upravljanja:

B11 – Obsodbe in denarne kazni zaradi korupcije in podkupovanja,

- celoviti modul:

splošne informacije:

C1 – Strategija: poslovni model in trajnostnost – povezane pobude,

C2 – Opis praks, politik in prihodnjih pobud za prehod na bolj trajnostno gospodarstvo,

celoviti modul – okoljske metrike:

premislek pri poročanju o emisijah TGP v okviru razkritja B3 (osnovni modul),

C3 – Cilji zmanjšanja emisij TGP in podnebni prehod,

C4 – Podnebna tveganja,

celoviti modul – socialne metrike:

C5 – Dodatne (splošne) značilnosti delovne sile,

C6 – Dodatne informacije o lastni delovni sili – politike in postopki na področju človekovih pravic,

C7 – Incidenti v zvezi s človekovimi pravicami,

celoviti modul – metrike upravljanja:

C8 – Prihodki iz nekaterih dejavnosti,

C9 – Razmerje pri zastopanosti spolov v organu upravljanja,

- Dodatek A: Opredelitev pojmov,

- Dodatek B: Seznam možnih vprašanj v zvezi s trajnostnostjo,

- Dodatek C: Osnovne informacije za udeležence na finančnem trgu, ki so uporabniki informacij, pridobljenih z uporabo tega standarda (uskladitev z drugimi predpisi EU),

– Priloga II, ki vsebuje seznam razkritij, zajetih v zgornji meji glede obsega informacij v vrednostni verigi.

Ta delegirani akt se uporablja od poslovnega leta 2027 za poročanje o vrednostni verigi podjetij, za katera velja obvezno poročanje o trajnostnosti. Od dneva začetka veljavnosti se uporablja tudi za podjetja, katerih povprečno število zaposlenih v preteklem poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000 in ki želijo o trajnostnosti poročati prostovoljno.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 3.7.2026

o dopolnitvi Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani podjetij, zaščitenih z zgornjo mejo glede obsega informacij v vrednostni verigi

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS¹¹, zlasti člena 29ca(1),

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Direktivo (EU) 2026/470 Evropskega parlamenta in Sveta¹² je bila Direktiva 2013/34/EU spremenjena tako, da se je med drugim zmanjšalo število podjetij, ki morajo poročati o trajnostnosti v skladu s členoma 19a in 29a navedene direktive, zahteve glede poročanja o trajnostnosti pa so bile poenostavljene.
- (2) Da bi se olajšalo prostovoljno sporočanje informacij o trajnostnosti s strani podjetij, za katera se zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2026/470, ne uporabljajo, mora Komisija v skladu z navedeno direktivo sprejeti standard poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo. Ta standard bi moral delovati tudi kot „zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi“, ki bi subjektom, ki poročajo informacije o trajnostnosti v skladu s členoma 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, prepovedovala, da od podjetij v svoji vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v predhodnem poslovnem letu ne presega 1 000, zahtevajo informacije, ki presegajo omejitve, določene s standardom.
- (3) Standard za prostovoljno uporabo, sprejet s to uredbo, temelji na standardu, sprejetem s Priporočilom Komisije (EU) 2025/1710¹³, in ohranja njegovo modularno strukturo, ki zajema osnovni modul in celoviti modul. Standard za prostovoljno uporabo vsebuje

¹¹ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

¹² Direktiva (EU) 2026/470 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. februarja 2026 o spremembi direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 v zvezi z določenimi zahtevami glede poročanja podjetij o trajnostnosti in določenimi zahtevami glede skrbnega pregleda v podjetjih glede trajnostnosti (direktiva Omnibus I) (UL L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

¹³ Priporočilo Komisije (EU) 2025/1710 z dne 30. julija 2025 o standardu prostovoljnega poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja (UL L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

različne vrste podatkovnih točk, vključno z bistvenimi podatkovnimi točkami, o katerih mora podjetje poročati pri uporabi standarda, podatkovnimi točkami, ki so potrebne le v nekaterih določenih okoliščinah, podatkovnimi točkami, ki so prostovoljne, in podatkovnimi točkami, ki jih je treba upoštevati le pri sporočanju sektorskih informacij. Poleg tega bi morale biti za zagotovitev, da je standard sorazmeren za podjetja različnih velikosti, nekatere podatkovne točke prostovoljne za podjetja, katerih število zaposlenih ne presega 10, čeprav so bistvene za druga podjetja, ki uporabljajo standard.

- (4) Določiti je treba, kako bi morala delovati zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi, ob upoštevanju različnih vrst podatkovnih točk, ki jih standard vsebuje. Poleg tega je treba vzpostaviti ustrezno ravnovesje med zaščito podjetij v vrednostni verigi pred pretiranimi zahtevami po informacijah in zagotovitvijo, da uporaba zgornje meje glede obsega informacij v vrednostni verigi ne bo pomenila nepotrebnega dodatnega bremena za podjetja, za katera se uporabljajo zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti. Zato bi morala zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi zajemati le bistvene podatkovne točke. Za večjo jasnost bi bilo treba razkritja, ki jih zajema zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi, določiti na posebnem seznamu, na katerem bi bilo treba razlikovati med razkritji, ki predstavljajo zgornjo mejo za podjetja, katerih število zaposlenih presega 10, in razkritji, ki predstavljajo zgornjo mejo za podjetja, katerih število zaposlenih ne presega 10. Pomembno je, da podjetja, za katere se uporabljajo zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, od podjetij v svoji vrednostni verigi zahtevajo informacije le, če jih potrebujejo, in da zahtevajo manj informacij, kot je določeno v standardu za prostovoljno uporabo, če ne potrebujejo vseh informacij iz navedenega standarda. Zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi bi se uporabljala le za zbiranje informacij, ki se izvaja za namene poročanja o trajnostnosti v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero je bila prenesena Direktiva 2013/34/EU, in torej ne bi smela vplivati na zahteve po informacijah, potrebnih za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz druge zakonodaje Unije ali nacionalne zakonodaje, v skladu s pogoji, določenimi v zadevni zakonodaji.
- (5) Od datuma začetka veljavnosti te uredbe bi bilo treba Priporočilo (EU) 2025/1710 obravnavati, kot da nima več pravnih učinkov. Vendar se finančne institucije, udeležence na finančnem trgu, zavarovalnice in kreditne institucije še vedno spodbuja, naj svoje zahteve po informacijah o trajnostnosti od podjetij s 1 000 ali manj zaposlenimi za namene, ki presegajo poročanje o trajnostnosti na podlagi Direktive 2013/34/EU, čim bolj omejijo na informacije iz Priloge I k tej uredbi. Države članice se tudi spodbuja, naj podjetja s 1 000 ali manj zaposlenimi ozaveščajo o koristih prostovoljnega poročanja informacij o trajnostnosti v skladu s Prilogo I k tej uredbi ter sprejmejo ustrezne ukrepe na nacionalni ravni za spodbujanje izvajanja in sprejemanja standarda ter podporo samodejni digitalizaciji prostovoljnega poročanja o trajnostnosti na podlagi standarda. Da bi bili stroški izpolnjevanja obveznosti čim nižji, podjetjem, ki uporabljajo ta standard, ni treba pridobiti zagotovila za informacije, ki jih sporočajo.
- (6) Da bi imela podjetja, za katera se uporabljajo zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, dovolj časa za pripravo na uporabo novih zahtev, bi se moral ta prostovoljni standard poročanja o trajnostnosti uporabljati za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2027 ali pozneje.
- (7) Da bi lahko podjetja, za katera se zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU ne uporabljajo, čim prej imela koristi od tega prostovoljnega

standarda poročanja o trajnostnosti, bi morala ta uredba začeti veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

- (8) V skladu s členom 49(3a) Direktive 2013/34/EU se je Komisija pred sprejetjem te uredbe posvetovala s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹⁴ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitev

V tej uredbi se uporablja naslednja opredelitev pojma:

- (1) „zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi“ pomeni zgornjo mejo informacij o trajnostnosti, ki jih lahko podjetja, za katera se uporabljata člena 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, zahtevajo od podjetij v svoji vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v preteklem poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000.

Člen 2

Prostovoljno poročanje

1. Podjetja, za katera se zahteve glede obveznega poročanja iz členov 19a in 29a Direktive 2013/34/EU ne uporabljajo, lahko informacije o trajnostnosti razkrijejo prostovoljno v skladu s standardom poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo iz Priloge I k tej uredbi (v nadaljnjem besedilu: prostovoljni standard).
2. Podjetja, ki informacije o trajnostnosti sporočajo prostovoljno v skladu s prostovoljnim standardom, lahko uporabljajo tudi praktične smernice, ki jih zagotovi EFRAG.

Člen 3

Zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi

1. V prostovoljnem standardu se določi zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi za podjetja, za katera se zahteve glede obveznega poročanja iz členov 19a in 29a Direktive 2013/34/EU ne uporabljajo.
2. Zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi zajema samo podatkovne točke iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 4

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

¹⁴ Medinstitucionalni sporazum med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje (UL L 123, 12.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj).

Člen 3 se uporablja za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2027 ali pozneje.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 3.7.2026

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN